

PROJEV MILOŠE ZEMANA NA KONFERENCI LET MY PEOPLE LIVE!

konané 27. ledna 2015 u příležitosti 70. výročí osvobození Osvětimi

Pane předsedo Evropského parlamentu, pane prezidente Evropského židovského kongresu, dámy a pánové.

Plně souhlasím s výrokem pana Moše Kantora, který řekl při jiné příležitosti, že smyslem našeho setkání není jenom nebo především vzpomínka na minulost, ale úvahy o budoucnosti, to je hledání cest, aby se holokaust neopakoval. Dovolte mi, abych i já se ve svém příspěvku na toto téma zaměřil, ale přesto mně dovoluete několik retrospektivních poznámek.

My se všichni shodneme v odsouzení holokaustu. Všichni se shodneme v tom, že nesmíme připustit jeho opakování. Ale obávám se, že se příliš neponořujeme do hlubinných příčin vzniku holokaustu. A někdy tyto příčiny zplošťujeme.

Dovolte mi, abych uvedl tři drobné příklady. Jeden z největších českých novinářů Ferdinand Peroutka uveřejnil v prestižním časopise Přítomnost článek s titulkem „Hitler je gentleman“. Tentýž novinář po mnichovské dohodě

napsal: „Nemůžeme-li zpívat s anděly, musíme výtí s vlky“. Můj milovaný Winston Churchill v lednu 1939 napsal Adolfu Hitlerovi: „Kdyby můj národ postihla velká katastrofa, přál bych si, aby v jeho čele stál muž s vaší silnou vůlí.“ A konečně nositel Nobelovy ceny Knut Hamsun, možná že jste četli jeho Viktorii nebo Hlad, napsal v květnu 1945 nekrolog na Adolfa Hitlera.

Co vede k této fascinaci intelektuálů naprosto zruďným učením? Co vede k tomu, že se z doktora Jekylla stává Mr. Hyde? Je to snaha překonat vlastní frustraci vytěsněním té menšiny, ať jakékoli, ze společnosti, a v tomto smyslu holokaust začíná první lavičkou v parku, na kterou si nesmí sednout Žid. A plynová komora je teprve dovršením, nikoliv začátkem tohoto holokaustu. A my se musíme ptát, zda je možná dokonce ještě ve větších rozměrech recidiva, která tentokrát nezahrne šest milionů Židů, ale zahrne příslušníky celé řady vyznání, ateisty, a dokonce i muslimy.

Právě proto bych chtěl uvítat, že se umírněné arabské země nedávno připojily k válce proti Islámskému státu. A tento Islámský stát, často podceňovaný, má obdobnou povahu, jako mělo nacistické Německo počátkem třicátých let. To, co nám podle mého názoru hrozí, je superholokaust, jehož obětmi budou stovky milionů lidí.

Chtěl bych citovat výrok jednoho z vojenských velitelů Islámského státu, který prohlásil: „Zabijeme sto, dvě stě nebo pět set milionů lidí, nám je to jedno.“ A tato výhrůžka zabijením, opakuji ještě jednou, se týkala i muslimů. Nevím, kdo z vás viděl mapu islámského chalífátu do roku 2020. Je to mapa, která zabírá půlku Evropy, půlku Afriky a velkou část Asie. Řeknete mi, že je to mapa, jejímž autorem je blázen, a budete mít pravdu. Ale Adolf Hitler byl také blázen, a přesto se jeho vize ztročené a judenfrei Evropy téměř naplnila.

Chtěl bych vám navrhnout něco, co mnozí z vás budou pokládat za naivní, neproveditelné nebo nesmyslné. Včera jsem mluvil o 200 mrtvých dětech v Pěšávaru, o dvou tisících obyvatelích Nigérie, kteří byli zavražděni sektou Boko Haram.

A mohl bych pokračovat těmito příklady dál a dál. Nečiňme si iluze, že mezinárodní terorismus je několik špatně vyzbrojených a vycvičených skupinek. Mezinárodní terorismus je celosvětová organizovaná a rozrůstající se síť proti mezinárodnímu terorismu nelze bojovat pouze na úrovni národních států a nelze proti němu bojovat pouze někdy poněkud pokryteckými demonstracemi a verbálními protesty. Kdyby v roce 1936 během obsazení demilitarizované zóny v Porýní dvě britské a dvě francouzské divize

reagovaly na toto porušení Versailleské smlouvy vojenskou akcí, nebyla by mnichovská dohoda, nebyl by holokaust a nebyla by druhá světová válka.

Tak i dnes máme-li zabránit superholokaustu a masivnímu vyvražďování lidí, potřebujeme sjednocenou ozbrojenou akci, akci vedenou na mezinárodní úrovni, akci vedenou pod egidou Rady bezpečnosti Spojených národů, akci, do jejíž mezinárodních sil rychlého nasazení by měly vyslat své síly pokud možno všichni stálí členové Rady bezpečnosti, akci, která by eliminovala v zárodku výcvikové tábory teroristů, která by nepracovala s bezvýhodným plošným obsazováním území, ale využívala moderních technických prostředků, například bezpilotních letadel a podobně, akci, v níž by se celé mezinárodní společenství spojilo proti svému úhlavnímu nepříteli.

Dámy a pánové, o některých návrzích se říká, že procházejí třemi fázemi. V první fázi jsou označeny za nesmysl, v druhé fázi se o nich říká, že se o nich dá uvažovat, a konečně v třetí fázi jsou tyto některé návrhy považovány za samozřejmost. To byl známý spor mezi heliocentrickou a geocentrickou soustavou, ale mohl bych samozřejmě uvádět i příklady další. Chybí nám dosud odvaha a stále podléháme tomu, čemu se ve 30. letech říkalo appeasement.

Stále se domníváme, že teroristická hnutí lze edukovat. Ano, Hitler nás edukoval plynovými komorami, a proto se obávám, že než začneme vážně uvažovat o takové mezinárodní síle rychlého nasazení, bude potřeba ještě řady teroristických útoků, než si veřejnost uvědomí, že s teroristy se nevyjednává, že s teroristy se bojuje a že s teroristy nemůžeme bojovat pouze povrchními změnami legislativy, ale ozbrojenou silou, tak jako to mohlo být v Porýní v roce 1936. Děkuji vám za vaši pozornost.

